

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 394

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 15 iunie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	HOTĂRÂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR	
15.	— Hotărâre pentru numirea unui judecător la Curtea Constituțională.....	2
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	Decizia nr. 496 din 20 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) pct. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora.....	2-3
	Decizia nr. 540 din 27 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) lit. B), ale art. 22 și art. 48 lit. a) din Legea nr. 7/1996 a cadastrului și a publicității imobiliare, republicată.....	4-5
	Decizia nr. 551 din 29 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă	5-6
	Decizia nr. 554 din 29 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 452 alin. 2 lit. b) din Codul de procedură civilă	6-7
	Decizia nr. 560 din 29 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă	8-9
	Decizia nr. 568 din 29 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III alin. (2 ¹) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991	9-10
	Decizia nr. 637 din 11 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 pct. 7 din Codul de procedură civilă și art. 105 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției	11-12
	Decizia nr. 665 din 18 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, art. 264 alin. 3 și 4, art. 343 alin. 1 și 2 și art. 356 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție	12-15

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE
pentru numirea unui judecător la Curtea Constituțională

În temeiul prevederilor art. 142 și 143 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 5 și 68 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Minea Mircea Ștefan, profesor universitar, doctor în drept, se numește, începând cu data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, în funcția de judecător la Curtea

Constituțională, pentru un mandat de 9 ani, ca urmare a încetării mandatului domnului judecător Ioan Vida, profesor universitar, doctor în drept.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 15 iunie 2010, cu respectarea prevederilor art. 5 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările ulterioare.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
IOAN OLTEAN

București, 15 iunie 2010.
Nr. 15.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 496

din 20 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) pct. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 21/2009 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, excepție ridicată de Societatea Comercială „Samson International Group” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 730/45/2009 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 730/45/2009, Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 21/2009 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, excepție ridicată de Societatea Comercială „Samson International Group” — S.R.L. din Iași în cadrul soluționării unei cauze de contencios administrativ având ca obiect anulare act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale deoarece sancționează contravențional fapte rezultate din situații anterioare intrării lor în vigoare, și anume utilizarea unui vehicul fără tahograf sau a unui vehicul înmatriculat pentru prima oară după 1 ianuarie 2007, echipat cu tahograf analogic.

Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 1 pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 21/2009 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 31 august 2009. Aceste dispoziții modifică art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 16 august 2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 371/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 898 din 28 decembrie 2007.

Ulterior sesizării Curții Constituționale, Ordonanța Guvernului nr. 21/2009 a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 52/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 25 martie 2010, modificându-se partea introductivă a art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007.

Curtea observă, însă, că din motivarea excepției de neconstituționalitate rezultă că autorul acesteia critică doar pct. 12 al alin. (1) al art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007, iar nu întregul art. 8, pe care îl modifică dispozițiile art. 1 pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 21/2009.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) pct. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, excepție ridicată de Societatea Comercială „Samson International Group” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 730/45/2009 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Prin urmare, Curtea constată că obiect al excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 8 alin. (1) pct. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007, modificate prin art. 1 pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 21/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 52/2010, dispoziții care au, în prezent, următorul conținut: „Art. 8. — (1) *Următoarele fapte reprezintă încălcări foarte grave ale dispozițiilor Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006, ale Regulamentului (CEE) nr. 3.821/85 și, după caz, ale Acordului AETR și constituie contravenții, dacă acestea nu sunt considerate infracțiuni potrivit legii penale: [...] 12. utilizarea unui vehicul fără tahograf conform reglementărilor în vigoare sau a unui vehicul înmatriculat pentru prima oară după 1 ianuarie 2007, echipat cu tahograf analogic.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, ale art. 45 privind libertatea economică și ale art. 135 alin. (2) privind obligațiile statului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile de lege criticate stabilesc că utilizarea unui vehicul fără tahograf conform reglementărilor în vigoare sau a unui vehicul înmatriculat pentru prima oară după 1 ianuarie 2007, echipat cu tahograf analogic, constituie contravenție.

Curtea nu poate reține încălcarea principiului neretroactivității legii, consacrat prin art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece dispozițiile de lege criticate, deși introduse prin Ordonanța Guvernului nr. 21/2009, nu dispun pentru trecut, adică din 1 ianuarie 2007, așa cum în mod eronat susține autorul excepției de neconstituționalitate, ci doar pentru viitor, de la intrarea lor în vigoare considerându-se contravenție fapta respectivă.

De asemenea, Curtea constată că este neîntemeiată critica de neconstituționalitate privind încălcarea prevederilor art. 45 din Constituție, potrivit cărora accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate, în condițiile legii, deoarece întreprinderea sau operatorul de transport rutier în activitatea căruia s-a constatat săvârșirea unei contravenții nu poate invoca principiul libertății economice, câtă vreme acesta nu a respectat prevederile legale aplicabile.

În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 135 alin. (2) din Legea fundamentală, privind obligațiile statului referitoare la economia țării, Curtea observă că acestea nu au relevanță în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 540

din 27 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) lit. B), ale art. 22 și art. 48 lit. a) din Legea nr. 7/1996 a cadastrului și a publicității imobiliare, republicată

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) lit. B), ale art. 22 și art. 48 lit. a) din Legea nr. 7/1996 a cadastrului și a publicității imobiliare, republicată, excepție ridicată de Marius Radu în Dosarul nr. 906/198/2009 al Judecătoria Brezoi.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. **906/198/2009, Judecătoria Brezoi a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (1) lit. B), ale art. 22 și art. 48 lit. a) din Legea nr. 7/1996 a cadastrului și a publicității imobiliare, republicată.**

Excepția a fost ridicată de Marius Radu într-un dosar având ca obiect o plângere împotriva încheierii de carte funciară.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul consideră că textele legale criticate favorizează debitorul de rea-credință și pune în pericol realizarea dreptului creditorului câștigat printr-o hotărâre judecătorească. Aceste texte golesc de conținut instituția contestației la executare și dau dreptul unei autorități a statului (Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară) să investească cu o altă autoritate să soluționeze anumite aspecte ivite cu ocazia desfășurării celei de a doua faze a procesului civil — executarea silită.

Judecătoria Brezoi apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 19 alin. (1) lit. B), ale art. 22 și art. 48 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 7/1996 a cadastrului și a publicității imobiliare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 3 martie 2006, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 19 alin. (1) lit. B): „Art. 19. — (1) Cartea funciară este alcătuită din titlu, indicând numărul ei și numele localității în care este situat imobilul, precum și din trei părți:[...]”

B. Partea a II-a, referitoare la înscrierile privind dreptul de proprietate, care cuprinde:

- a) numele proprietarului;
- b) actul sau faptul juridic care constituie titlul dreptului de proprietate, precum și menționarea înscrisului pe care se întemeiază acest drept;
- c) strămutările proprietății;
- d) servituțile constituite în folosul imobilului;
- e) faptele juridice, drepturile personale sau alte raporturi juridice, precum și acțiunile privitoare la proprietate;
- f) orice modificări, îndreptări sau însemnări ce s-ar face în titlu, în partea I sau a II-a a cărții funciare, cu privire la înscrierile făcute.”

— Art. 22: „Art. 22. — Înscrierea unui drept se poate efectua numai:

- a) împotriva aceluia care, la înregistrarea cererii sale, era înscris ca titular al dreptului asupra căruia înscrierea urmează să fie făcută;
- b) împotriva aceluia care, înainte de a fi înscris, și-a grevat dreptul, dacă amândouă înscrierile se cer deodată.”

— Art. 48 alin. (1) lit. a): „Art. 48. — (1) În cazul în care registratorul admite cererea, dispune intabularea sau înscrierea provizorie prin încheiere, dacă înscrisul îndeplinește următoarele condiții:

- a) este încheiat cu respectarea formelor prescrise de lege;”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (1) și (4), art. 11 alin. (1) și (2) privind raporturile dintre dreptul internațional și dreptul intern, art. 21 cu privire la accesul liber la justiție și art. 126 alin. (1) privind instanțele judecătorești, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției este nemulțumit de modul de redactare al textelor, arătând că acestea nu fac altceva decât să golească de conținut instituția contestației la executare și să favorizeze debitorul de rea-credință, fără a arăta în ce constă încălcarea dispozițiilor constituționale sau convenționale invocate în sprijinul excepției.

O astfel de abordare este contrară prevederilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit căroră „Sesizarea trebuie făcută în formă scrisă și motivată”, precum și dispozițiilor art. 2 alin. (3) care prevăd că instanța de contencios constituțional „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.”

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) lit. B), ale art. 22 și art. 48 lit. a) din Legea nr. 7/1996 a cadastrului și a publicității imobiliare, republicată, excepție ridicată de Marius Radu în Dosarul nr. 906/198/2009 al Judecătorei Brezoi.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 551

din 29 aprilie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Viorel Micula în Dosarul nr. 1.461/35/2009 al Curții de Apel Oradea — Secția civilă mixtă și care formează obiectul Dosarului nr. 50D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal răspunde avocatul Gheorghe Piperea, cu împuternicire avocațială la dosar, pentru partea Ioan Micula, lipsă fiind autorul excepției de neconstituționalitate și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 253D/2010 și nr. 254D/2010, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Sindicatul Solidaritatea al Metalurgiștilor Galați în dosarele nr. 21.206/233/2009 și nr. 13.327/233/2009 ale Judecătorei Galați.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 253D/2010 și nr. 254D/2010 la Dosarul nr. 50D/2010, având în vedere că acestea au un obiect identic.

Avocatul părții Ioan Micula nu se opune conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 253D/2010 și nr. 254D/2010 la Dosarul nr. 50D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului părții Ioan Micula, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.461/35/2009, **Curtea de Apel Oradea — Secția civilă mixtă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Viorel Micula într-o cauză având ca obiect cererea de ordonanță președințială referitoare la suspendarea provizorie a executării.

Prin încheierile din 28 octombrie 2009 și din 23 iulie 2009, pronunțate în dosarele nr. 21.206/233/2009 și nr. 13.327/233/2009, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Sindicatul Solidaritatea al Metalurgiștilor Galați într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de suspendare provizorie a executării silite.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie posibilitatea suspendării executării fără citarea părților și fără să prevadă criteriile pe baza cărora se poate dispune această măsură cu efecte păgubitoare pentru creditorii care se văd în situația de a nu-și putea realiza drepturile recunoscute prin hotărâre judecătorească.

Curtea de Apel Oradea — Secția civilă mixtă și Judecătoria Galați și-au exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, exprimându-și punctul de vedere în Dosarul nr. 50D/2010, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile

de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, modificate și completate prin art. I pct. 71 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005, cu următorul cuprins: „*În cazuri urgente, dacă s-a plătit cauțiunea, președintele instanței poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare de către instanță, încheierea nu este supusă niciunei căi de atac. Cauțiunea care trebuie depusă este în cuantum de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 5 milioane lei pentru cererile neevaluabile în bani. Cauțiunea depusă este deductibilă din cauțiunea stabilită de instanță, dacă este cazul.*”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (1) privind universalitatea, art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților, ale art. 124 alin. (2) potrivit cărora justiția este unică, imparțială și egală pentru toți, precum și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor criticate din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 404/2009,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Viorel Micula în Dosarul nr. 1.461/35/2009 al Curții de Apel Oradea — Secția civilă mixtă și de Sindicatul Solidaritatea al Metalurgiștilor Galați în dosarele nr. 21.206/233/2009 și nr. 13.327/233/2009 ale Judecătoriei Galați.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 554

din 29 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 452 alin. 2 lit. b) din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător

Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 452 alin. 2 lit. b) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Com Util” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 7.907/302/2008 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii de renunțare la excepția de neconstituționalitate depusă la dosar de către autorul acesteia, motivată de împrejurarea că între părți a intervenit un contract de tranzacție, litigiul fiind astfel soluționat.

Reprezentantul Ministerului Public arată că nu poate fi primită cererea de renunțare, având în vedere dispozițiile Legii nr. 47/1992.

Curtea respinge cererea de renunțare formulată, în temeiul dispozițiilor art. 55 din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Curtea Constituțională, legal sesizată, procedează la examinarea constituționalității, nefiind aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la suspendarea, întreruperea sau stingerea procesului*”. Fiind o excepție de ordine publică, excepția de neconstituționalitate nu rămâne la dispoziția părții care a invocat-o și nu este susceptibilă de acoperire nici pe calea renunțării exprese la soluționarea acesteia de către partea care a ridicat-o.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.907/302/2008, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 452 alin. 2 lit. b) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Com Util” — S.R.L. din Constanța într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece lipsesc de caracter efectiv posibilitatea creditorului de a realiza o creanță obținută într-un proces judiciar, în condițiile în care sunt exceptate de la executare sumele de bani obținute de debitor din finanțare internațională.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 452 alin. 2 lit. b) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Com Util” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 7.907/302/2008 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2,3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 452 alin. 2 lit. b) din Codul de procedură civilă, introduse prin Legea nr. 459/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 994 din 13 decembrie 2006, având următorul cuprins: „*Nu sunt supuse executării silite prin poprire: [...] b) sumele reprezentând credite nerambursabile sau finanțări primite de la instituții sau organizații internaționale pentru derularea unor programe ori proiecte.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 44 privind dreptul de proprietate și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, procedura de judecată, deci inclusiv stabilirea unor excepții în materia executării silite, sunt de competența exclusivă a legiuitorului, evident cu respectarea celorlalte principii sau prevederi din Legea fundamentală.

În acest sens, Curtea reține că dreptul la un proces echitabil, consacrat prin art. 21 alin. (3) din Constituție și prin art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, presupune judecarea cauzei în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege. Prin exceptarea de la executarea silită prin poprire a sumelor de bani reprezentând credite nerambursabile sau finanțări primite de la instituții sau organizații internaționale, nu se încalcă dreptul la un proces echitabil, ci legiuitorul român a instituit o excepție firească în această materie, având în vedere natura și destinația unor astfel de sume de bani, acordate debitorului de către instituții sau organizații internaționale sub condiția derulării unor programe ori proiecte.

Totodată, exceptarea acestor sume de bani de la executarea silită prin poprire nu poate avea ca efect încălcarea dreptului de proprietate al creditorului, deoarece acesta poate cere înființarea popririi asupra altor sume de bani sau poate urmări silit bunurile mobile sau imobile, pentru recuperarea sumelor datorate de debitor.

În final, Curtea observă că dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, nu ne aflăm în ipoteza prevăzută de norma constituțională invocată.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 560

din 29 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Nicolae-Tomiță Negrea, Ion Toropu, Vasile Berescu, Constantin Viespe, Grigore Oiță, Constantin Berescu, Aurel Lupu, Ion Stănoiu, Constantin Gomej, Ilie Mohor, Simona-Lavinia Mohor, Ion Râjniță, Marcel Dionisie Vâlcea, Nicolae Drăgușin, Eleodor Badea, Alexandru-Viorel Popescu, Gabriel Făget, Constantin Neluțu Râjniță și Adrian Mincea în Dosarul nr. 5.503/299/2009 al Judecătoriei Sectorului 1 București și care formează obiectul Dosarului nr. 245D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 307D/2010, având ca obiect aceași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Petre Știucă și Ion Geană în Dosarul nr. 3.311/299/2009 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 307D/2010 la Dosarul nr. 245D/2010, având în vedere că acestea au un obiect identic.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 307D/2010 la Dosarul nr. 245D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 28 octombrie 2009 și din 19 octombrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 5.503/299/2009 și nr. 3.311/299/2009, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Nicolae-Tomiță Negrea, Ion Toropu, Vasile Berescu, Constantin Viespe, Grigore Oiță, Constantin Berescu, Aurel Lupu, Ion Stănoiu, Constantin Gomej, Ilie Mohor, Simona-Lavinia Mohor, Ion Râjniță, Marcel Dionisie Vâlcea, Nicolae Drăgușin, Eleodor Badea, Alexandru-

Viorel Popescu, Gabriel Făget, Constantin Neluțu Râjniță, Adrian Mincea și de Petre Știucă și Ion Geană în cauze având ca obiect soluționarea unor contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece îi favorizează pe debitori prin instituirea competenței organelor de executare de la sediul acestora.

Judecătoria Sectorului 1 București și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, în raport cu dispozițiile art. 21 din Constituție și cu cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins: *„Poprirea se înființează la cererea creditorului, de executorul judecătoresc de la domiciliul sau sediul debitorului ori de la domiciliul sau sediul terțului poprit.”*

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 21 privind accesul liber la justiție, precum și cele ale art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil și art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv la instanță, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor criticate din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 835/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 18 iunie 2009, constatând că acestea nu contravin prevederilor invocate din Constituție.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că textul de lege criticat stabilește competența materială și teritorială pentru soluționarea cererii creditorului de înființare a popririi. Astfel, legea atribuie competența materială de a dispune înființarea popririi executorului judecătoresc, creditorul având a alege între două birouri execuționale deopotrivă competente, cel de la domiciliul

sau sediul debitorului, respectiv cel de la domiciliul sau sediul terțului poprit.

Reglementarea criticată a fost adoptată de legiuitor în cadrul atribuțiilor sale, astfel cum sunt determinate prin dispozițiile art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, potrivit cărora competența, procedura de judecată, inclusiv procedura executării silite, precum și căile de atac sunt prevăzute numai prin lege.

De asemenea, textul de lege criticat nu încalcă prevederile art. 16 din Constituție, privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, întrucât reglementarea este aplicabilă tuturor persoanelor aflate în situația prevăzută de ipoteza normei, fără nicio distincție sau în considerarea altor criterii, precum celeritatea desfășurării procedurii de executare silită.

Totodată, Curtea a statuat că este nefondată și critica potrivit căreia reglementarea dedusă controlului îngreudește accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, în condițiile în care art. 399 din Codul de procedură civilă prevede că împotriva

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Nicolae-Tomiță Negrea, Ion Toropu, Vasile Berescu, Constantin Viespe, Grigore Oiță, Constantin Berescu, Aurel Lupu, Ion Stănoiu, Constantin Gomej, Ilie Mohor, Simona-Lavinia Mohor, Ion Râjniță, Marcel Dionisie Vâlcea, Nicolae Drăgușin, Eleodor Badea, Alexandru-Viorel Popescu, Gabriel Făget, Constantin Neluțu Râjniță, Adrian Mincea și de Petre Știucă și Ion Geană în dosarele nr. 5.503/299/2009 și nr. 3.311/299/2009 ale Judecătorei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 568

din 29 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III alin. (2¹) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. III alin. (2) din Legea nr. 169/1997 pentru

oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare, oferind toate garanțiile procesuale pentru realizarea deplină a acestor drepturi.

Curtea a mai reținut faptul că este de competența legiuitorului de a stabili procedura de executare silită, astfel încât acesta poate reglementa atât reguli generale, cât și excepții de la acestea în funcție de specificul fiecărui caz în parte. În cazul de față, legiuitorul are deplină legitimitate constituțională în a reglementa competența executorului judecătoresc de la domiciliul sau sediul debitorului ori de la domiciliul sau sediul terțului poprit de a înființa poprirea la cererea creditorului.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și avându-se în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Alexandru Preda în Dosarul nr. 2.730/184/2009 al Judecătorei Balș.

La apelul nominal se prezintă partea Vasile Radu, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Partea prezentă lasă la aprecierea Curții soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.730/184/2009, **Judecătoria Balș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III alin. (2) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991**, excepție ridicată de Alexandru Preda.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 15 din Constituție, deoarece posibilitatea de a se invoca nulitatea absolută în litigiile în curs implică retroactivitatea reglementării.

Judecătoria Balș consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că a fost sesizată de instanța de judecată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III alin. (2) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, așa cum a fost modificată prin Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente. În realitate, așa cum rezultă atât din cuprinsul încheierii de sesizare, cât și din notele scrise

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III alin. (2¹) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Alexandru Preda în Dosarul nr. 2.730/184/2009 al Judecătoriei Balș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

ale autorului excepției, textul de lege criticat este cel al art. III alin. (2¹) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 4 noiembrie 1997, text introdus prin articolul unic pct. 4 din titlul V al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005.

Textul art. III alin. (2¹) din Legea nr. 169/1997 are următoarea redactare: „(2¹) *Nulitatea absolută, în sensul prezentei legi, va putea fi invocată și în litigiile în curs.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine art. 15 alin. (2) din Constituție privind principiul neretroactivității legii.

Analizând critica de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. (2¹) din Legea nr. 169/1997 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, pentru motive similare.

Astfel, prin Decizia nr. 186 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 335 din 13 aprilie 2006, Curtea a reținut că aceste prevederi nu conțin în sine nicio reglementare cu caracter retroactiv, ele fiind aplicabile și litigiilor în curs de rezolvare ce au ca obiect constatarea nulității actelor de constituire sau reconstituire a dreptului de proprietate, încheiate cu încălcarea unor dispoziții legale imperative. Aceste prevederi precizează încă o dată sancționarea cu nulitate absolută a actelor juridice încheiate cu încălcarea unor norme legale imperative privind reconstituirea dreptului de proprietate.

De altfel, Curtea, prin Decizia nr. 375/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 591 din 8 iulie 2005, referindu-se la constituționalitatea titlului V din Legea nr. 247/2005, a statuat că aceste dispoziții nu aduc atingere drepturilor câștigate în temeiul unor acte juridice emise cu respectarea condițiilor legale în vigoare la momentul nașterii lor. Efectul nulității absolute de repunere în situațiile anterioare deschide posibilitatea celor îndreptățiți să beneficieze de reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor.

Considerentele reținute de Curte în deciziile menționate sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței acesteia.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 637

din 11 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 pct. 7 din Codul de procedură civilă și art. 105 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 pct. 7 din Codul de procedură civilă și art. 105 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Societatea Comercială „Rovachim Cin” — S.R.L. din Deva în Dosarul nr. 2.221/221/2009 al Judecătorei Deva.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 august 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.221/221/2009, **Judecătoria Deva a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 pct. 7 din Codul de procedură civilă și art. 105 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Rovachim Cin” — S.R.L. din Deva cu ocazia soluționării cererii de recuzare formulate împotriva președintelui completului de judecată investit cu soluționarea cauzei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 20 și 21, precum și prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale. În acest sens arată, în esență, că textele de lege atacate sunt neconstituționale deoarece limitează motivele de incompatibilitate și nu asigură imparțialitatea instanței. Apreciază că dispozițiile de lege criticate „sunt profund greșite și înfrâng, deopotrivă, finalitatea dreptului la un proces echitabil în cadrul democrației constituționale, principiul fundamental al unui stat care declară preeminența dreptului, postulatul la nivel european în art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale”. De aceea, autorul excepției consideră

că instituția recuzării ar trebui să fie guvernată în exclusivitate de prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, dat fiind faptul că un judecător care adoptă măsuri provizorii într-o cauză sau se pronunță asupra cailor de atac de retractare nu mai prezintă garanții de imparțialitate.

Instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 27 pct. 7 din Codul de procedură civilă și art. 105 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art.27 pct. 7 din Codul de procedură civilă: „*Judecătorul poate fi recuzat: [...]*

7. dacă și-a spus părerea cu privire la pricina ce se judecă;”;

— Art.105 din Legea nr. 161/2003: „*Art. 105. — (1) Magistraților le este interzis să participe la judecarea unei cauze, în calitate de judecător sau procuror:*

a) dacă sunt soți sau rude până la gradul IV inclusiv între ei;

b) dacă ei, soții sau rudele lor până la gradul IV inclusiv au vreun interes în cauză.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și magistratului care participă, în calitate de judecător sau procuror, la judecarea unei cauze în căile de atac, atunci când soțul sau ruda până la gradul IV inclusiv a magistratului a participat, ca judecător sau procuror, la judecarea în fond a acelei cauze.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) se completează cu prevederile Codului de procedură civilă și ale Codului de procedură penală referitoare la incompatibilități, abținere și recuzare.”

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 20 privind egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție. De asemenea, autorul excepției apreciază că sunt înfrânte și prevederile art. 6 paragraful 1 din

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă reglementează în mod limitativ cazurile de recuzare a judecătorilor, protejând astfel partea în cazul în care se presupune că judecătorul ar putea fi lipsit de obiectivitate. Curtea reține însă că dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă acoperă o paletă foarte largă de situații, iar toate cazurile de recuzare enumerate, la baza cărora stau criterii obiective și raționale, duc la finalitatea mai sus arătată. Astfel este împiedicată posibilitatea îndepărtării de către o parte de rea-credință a unui judecător pentru motive subiective sau netemeinice, situație ce nu contravine prevederilor constituționale ale art. 20 și 21 și nici art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În continuare, Curtea constată că enumerarea limitativă a cazurilor în care magistratului îi este interzis să participe la

judecarea unei cauze, în calitate de judecător sau procuror, se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă și ale Codului de procedură penală referitoare la incompatibilități, abținere și recuzare. Astfel, pe cale de consecință, nici art. 105 din Legea nr. 161/2003 nu încalcă principiile statuate în textele constituționale și convenționale invocate. Toate aceste interdicții constituie garanții cu privire la imparțialitatea instanței de judecată.

În fine, Curtea observă că autorul excepției de neconstituționalitate dorește, în realitate, completarea dispozițiilor de lege criticate și cu alte cazuri de incompatibilitate, recuzare, abținere sau interdicție.

În conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora procedura de judecată este prevăzută de lege, stabilirea cazurilor de recuzare este de competența legiuitorului, iar Curtea Constituțională, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu poate să modifice sau să completeze dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 pct. 7 din Codul de procedură civilă și art. 105 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Societatea Comercială „Rovachim Cin” — S.R.L. din Deva în Dosarul nr. 2.221/221/2009 al Judecătorei Deva.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 mai 2010.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 665

din 18 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, art. 264 alin. 3 și 4, art. 343 alin. 1 și 2 și art. 356 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, art. 264 alin. 3 și 4, art. 343 alin. 1 și 2 și art. 356 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Lucian Nicu Caraiman în Dosarul nr. 9.188/30/2007 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, avocatul Florin Kovacs, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea,

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care solicită admiterea excepției pentru motivele invocate în fața instanței de judecată.

Luând cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 9.188/30/2007, **Tribunalul Timiș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, art. 264 alin. 3 și 4, art. 343 alin. 1 și 2 și art. 356 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție.**

Excepția a fost ridicată de Lucian Nicu Caraiman într-o cauză penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale menționate contravin prevederilor constituționale, după cum urmează:

Dispozițiile art. 6 din Legea nr. 78/2000 înfrâng prevederile constituționale ale art. 11, 20, 23 și 73, precum și ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece reglementează infracțiunea de luare de mită în cadrul infracțiunilor de corupție, urmând atât o procedură specială de urmărire și judecată, precum și un regim sancționator special, agravat în raport cu infracțiunea de drept comun prevăzută de art. 254 din Codul penal, lege specială care însă nu definește conținutul și domeniul sancționator, dar care permite aplicarea, prin analogie, a pedepsei prevăzute în această normă.

Dispozițiile art. 264 alin. 3 și 4 din Codul de procedură penală contravin prevederilor constituționale ale art. 20, 21, 23, 124 și 132, precum și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât reprezintă o formă de limitare a independenței procurorului. De asemenea, se impune instituirea unei proceduri preliminare de verificare a actului de sesizare a instanței de judecată, în consens cu exigențele constituționale, care să asigure verificarea legalității probelor obținute și legalitatea actelor efectuate în faza preliminară.

Dispozițiile art. 343 alin. 1 și 2 și ale art. 356 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală încalcă prevederile constituționale ale art. 20, 23, 73 alin. (3) și art. 124, deoarece nesocotesc principiul preeminenței dreptului, cu precădere legalitatea mijloacelor de probă prin raportare la modalitatea de obținere a acestor probe.

Dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție contravin prevederilor constituționale ale art. 73 alin. (3) lit. I), art. 115, 116, 117 și 131, deoarece ordonanțele de urgență nu

pot fi adoptate în domenii care intră sub incidența art. 73 din Constituție și nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului.

Tribunalul Timiș — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000, art. 264 alin. 3 și 4, art. 343 alin. 1 și 2 și art. 356 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală este neîntemeiată. În ceea ce privește dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005, instanța de judecată apreciază că acestea sunt neconstituționale, deoarece reglementează „în domenii care intră sub incidența art. 73 din Constituție, cum este și cel care privește organizarea și funcționarea Ministerului Public, ca instituție fundamentală în stat [...]. Înființarea unei Direcții Naționale Anticorupție vizează modificarea și funcționarea Ministerului Public, iar potrivit art. 73 alin. (3) lit. I) din Constituție, acest domeniu poate fi reglementat doar prin lege organică.” Totodată, instanța de judecată arată că, potrivit art. 115 alin. (6) din Constituție, ordonanțele de urgență nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, precum și ale art. 264 alin. 3 și 4, cu denumirea marginală *Actul de sesizare a instanței*, art. 343 alin. 1 și 2, cu denumirea marginală *Obiectul deliberării*, și art. 356 alin. 1 lit. c), cu denumirea marginală *Conținutul expunerii*, din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 6 din Legea nr. 78/2000: „Art. 6. — *Infracțiunile de luare de mită — prevăzută la art. 254 din Codul penal, de dare de mită — prevăzută la art. 255 din Codul penal, de primire de foloase necuvenite — prevăzută la art. 256 din Codul penal și de trafic de influență — prevăzută la art. 257 din Codul penal se pedepsesc potrivit acelor texte de lege.*”;

— Art. 264 alin. 3 și 4 din Codul de procedură penală: „*Rechizitoriul este verificat sub aspectul legalității și temeiniciei*

de prim-procurorul parchetului sau, după caz, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, iar când urmărirea penală este făcută de acesta, verificarea se face de procurorul ierarhic superior. Când urmărirea penală este efectuată de un procuror de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, rechizitoriul este verificat de procurorul-șef de secție, iar când urmărirea penală este efectuată de acesta, verificarea se face de către procurorul general al acestui parchet. În cauzele cu arestați, verificarea se face de urgență și înainte de expirarea duratei arestării preventive.

Dacă rechizitoriul nu a fost infirmat, procurorul ierarhic care a efectuat verificarea fi înaintează instanței competente, împreună cu dosarul cauzei și cu un număr necesar de copii de pe rechizitoriu pentru a fi comunicate inculpaților aflați în stare de deținere.”;

— Art. 343 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală:
„Completul de judecată deliberează mai întâi asupra chestiunilor de fapt și apoi asupra chestiunilor de drept.

Deliberarea poartă asupra existenței faptei și vinovăției făptuitorului, asupra stabilirii pedepsei, asupra măsurii educative ori măsurii de siguranță când este cazul să fie luată, precum și asupra computării reținerii și arestării preventive.”;

— Art. 356 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală:
„Expunerea trebuie să cuprindă: [...]

c) analiza probelor care au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, cât și a celor care au fost înlăturate, motivarea soluției cu privire la latura civilă a cauzei, precum și analiza oricăror elemente de fapt pe care se sprijină soluția dată în cauză.

În caz de condamnare, expunerea trebuie să mai cuprindă fapta sau fiecare faptă reținută de instanță în sarcina inculpatului, forma și gradul de vinovăție, circumstanțele agravante sau atenuante, starea de recidivă, timpul ce se deduce din pedeapsa pronunțată și actele din care rezultă durata acesteia.

Dacă instanța reține în sarcina inculpatului numai o parte din faptele ce formează obiectul învinuirii, se va arăta în hotărâre pentru care anume fapte s-a pronunțat condamnarea și pentru care încetarea procesului penal sau achitarea.”;

De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 7 octombrie 2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 54/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 13 martie 2006.

Autorul excepției susține că aceste dispoziții de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 11, 20, 21, 23, 73, 115, 116, 117, 124, 131 și 132, precum și art. 6 paragraful 1 și art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 6 din Legea nr. 78/2000 și ale art. 264 alin. 3 și 4, art. 343 alin. 1 și 2 și art. 356 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de

constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi constituționale și convenționale invocate și în prezenta cauză și cu motivare similară. În acest sens este Decizia nr. 679 din 12 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 24 iulie 2008.

Cu acel prilej, Curtea Constituțională a statuat că reglementarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 nu constituie o incriminare prin analogie, ci o legiferare a răspunderii penale printr-o normă juridică explicativă, care nu încalcă prevederile art. 23 alin. (12) din Constituție și nici prevederile art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea a mai constatat că nu poate primi nici susținerea potrivit căreia dispozițiile art. 6 din Legea nr. 78/2000 încalcă celelalte principii constituționale invocate, deoarece din textul legii nu rezultă vreo contradicție în sensul reclamat de autorul excepției.

Privitor la pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 356 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală, Curtea a statuat că aceasta este, de asemenea, neîntemeiată. Cuprinderea expunerii privitoare la analiza probelor care au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, precum și a celor care au fost înlăturate, motivarea soluției cu privire la latura civilă a cauzei, precum și analiza oricăror elemente de fapt pe care se sprijină soluția dată în cauză în conținutul hotărârii judecătorești garantează tocmai dreptul la un proces echitabil și asigură exercitarea dreptului la apărare.

În continuare, Curtea a constatat că, în ceea ce privește dispozițiile art. 264 alin. 3 și 4 din Codul de procedură penală referitoare la verificarea de către procurorul ierarhic superior a actului de sesizare sub aspectul legalității și temeiniciei, întreaga argumentație în susținerea neconstituționalității acestor dispoziții pornește de la ipoteza potrivit căreia poate fi pus semnul egalității între cele două faze ale procesului penal, sens în care controlul rechizitoriului este încorporat în atribuția fundamentală a instanțelor penale, aceea de judecată, adică de examinare pe fond sub toate aspectele. Or, textul legal contestat se referă la o altă etapă procesuală, specifică fazei de urmărire penală, la verificări prealabile trimerii în judecată. De altfel, în conformitate cu art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul, ca un plus de garanție pentru respectarea dreptului la un proces echitabil, a instituit, potrivit art. 300 din Codul de procedură penală, obligativitatea instanțelor de judecată de a verifica din oficiu, la prima înfățișare, regularitatea actului de sesizare, judecătorul restituind dosarul organului emitent atunci când constată încălcări ale legii care nu pot fi înlăturate de îndată și nici prin acordarea unui nou termen în acest scop.

În plus, potrivit art. 132 alin. (1) din Constituție, „*Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic[...]*”.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor referitoare la obiectul deliberării, este de observat că autorul excepției nu a arătat în mod concret în ce constă viciul de neconstituționalitate invocat, limitându-se la a face aprecieri de oportunitate referitoare la necesitatea unei reglementări de lege ferenda care să instituie o distincție între probele care decurg din mijloace de probă obținute în mod legal și cele care

decurg din mijloace de probă obținute prin încălcarea legii. Așa fiind, această critică adusă pentru neprevăderea în sistemul judiciar român a unor noi instituții nu este întemeiată, având în vedere că soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate privește numai texte de lege în vigoare, nu și norme și instituții care nu există încă și cu privire la care nici Constituția și nici Codul de procedură penală nu cuprind nicio referire. Controlul de neconstituționalitate nu poate privi omisiuni, deoarece, altminteri, dintr-un legislator negativ, care este de natura rolului și funcției Curții Constituționale în asigurarea supremației Constituției, aceasta s-ar transforma într-un legislator pozitiv, care este de natura rolului și funcției exclusive a Parlamentului, ca unică autoritate legiuitoare a țării.

De altfel, potrivit art. 2 din Codul de procedură penală, procesul penal este guvernat de principiul legalității, iar potrivit

art. 64 alin. 2 din același cod, „*mijloacele de probă obținute în mod ilegal nu pot fi folosite în procesul penal*”.

Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005, Curtea constată că acestea au mai fost supuse controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 297 din 23 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 18 mai 2010, Curtea a statuat că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 nu contravin prevederilor art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție pentru considerentele acolo reținute.

Atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile de mai sus își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi în ceea ce privește dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, art. 264 alin. 3 și 4, art. 343 alin. 1 și 2 și art. 356 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Lucian Nicu Caraiman în Dosarul nr. 9.188/30/2007 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 mai 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

